Πρόταση κανονισμού (ΕΟΚ) του Συμβουλίου για την απαγόρευση της ικανοποίησης των αιτήσεων όσον αφορά τις συμβάσεις και τις συναλλαγές που επηρεάζονται από το ψήφισμα 757(1992) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και από τα συναφή ψηφίσματα

(93/C 187/08)

COM(93) 283 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 24 Ιουνίου 1993)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1432/92 [1], (ΕΟΚ) αριθ. 2656/92 [2] και (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 [3], η Κοινότητα έλαβε μέτρα για την παρεμπόδιση των συναλλαγών μεταξύ της Κοινότητας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβίας και Μαυροβουνίου)·

ότι, συνεπεία που εμπορικού αποκλεισμού (εμπάργκο) κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβίας και Μαυροβουνίου), οι οικονομικοί φορείς της Κοινότητας και των τρίτων χωρών είναι εκτεθειμένοι στον κίνδυνο απαιτήσεων εκ μέρους της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβίας και Μαυροβουνίου)·

ότι το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών εξέδωσε το ψήφισμα 757(1992) της 30ής Μαΐου 1992, το οποίο, στην παράγραφο 9, αναφέρεται στις απαιτήσεις της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβίας και Μαυροβουνίου) όσον αφορά τις συμβάσεις και τις συναλλαγές που επηρεάσθηκαν από τα μέτρα τα οποία έλαβε το Συμβούλιο Ασφαλείας σύμφωνα με το ψήφισμα 757(1992) και τα συναφή ψηφίσματα·

ότι είναι αναγκαίο να προστατευθούν σε μόνιμη βάση οι οικονομικοί φορείς έναντι των απαιτήσεων αυτών και να αποτραπεί η είσπραξη αποζημίωσης εκ μέρους της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας για τις αρνητικές συνέπειες του εμπορικού αποκλεισμού·

ότι η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της, συνελθόντα στα πλαίσια της πολιτικής συνεργασίας, συμφώνησαν ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) οφείλει να συμμορφωθεί πλήρως με τις διατάξεις της παραγράφου 9 του ψηφίσματος 757(1992) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και θεωρούν ότι, για κάθε απόφαση που αποσκοπεί στην άμβλυνση ή την άρση των μέτρων που έχουν ληφθεί κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβίας και Μαυροβουνίου), σύμφωνα με την παράγραφο 31 του ψηφίσματος 820(1993) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, πρέπει να λαμβάνεται ιδιαίτερα υπόψη κάθε παράβαση από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβίας και Μαυροβουνίου) των διατάξεων της παραγράφου 9 του ψηφίσματος 757(1992)·

ότι η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της, συνελθόντα στα πλαίσια της πολιτικής συνεργασίας, συμφώνησαν να προσφύγουν στην έκδοση κοινοτικής πράξης για να εξασφαλισθεί η ενιαία εφαρμογή, σε ολόκληρη την επικράτεια της Κοινότητας, της παραγράφου 9 του ψηφίσματος 757(1992) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών·

ότι η ενιαία αυτή εφαρμογή είναι απαραίτητη για να επιτευχθούν οι στόχοι της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως για να αποφευχθούν στρεβλώσεις ανταγωνισμού·

ότι η συνθήκη δεν προβλέπει, για την έκδοση του παρόντος κανονισμού, άλλες εξουσίες εκτός από εκείνες του άρθρου 235,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 235,

την πρόταση της Επιτροπης,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

1. Ως «σύμβαση» ή «συναλλαγή»: νοείται κάθε συναλλαγή ανεξαρτήτως του τύπου τον οποίο περιβάλλεται και του δικαίου από το οποίο διέπεται, η οποία περιλαμβάνει μία ή περισσότερες συμβάσεις ή παρόμοιες υποχρεώσεις που δεσμεύουν τα ίδια ή διαφορετικά μέρη· για το σκοπό αυτό, ο όρος «σύμβαση» περιλαμβάνει κάθε χρηματοπιστωτική εγγύηση και αντεγγύηση και κάθε πίστωση, ακόμα και νομικά ανεξάρτητες, καθώς και κάθε συναφή όρο που απορρέει από ή συνδέεται με μία τέτοια συναλλαγή.

2. Ως «αίτηση»: νοείται κάθε αίτηση που υποβάλλεται δικαστικώς ή εξωδίκως πριν ή μετά από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, που απορρέει από ή συνδέεται με σύμβαση ή συναλλαγή και περιλαμβάνει ειδικότερα:

   α) αίτημα εκπλήρωσης οποιασδήποτε απορρέουσας από ή σχετιζόμενης με σύμβαση ή συναλλαγή·

   β) αίτημα παράτασης ή καταβολής χρηματοπιστωτικής εγγύησης ή αντεγγύησης οποιασδήποτε μορφής·

   γ) αίτημα αποζημίωσης που αφορά σύμβαση ή συναλλαγή·

(1) ΕΕ αριθ. L 151 της 3. 6. 1992, σ. 1· (καταργήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 της 28ης Απριλίου 1993).

(2) ΕΕ αριθ. L 266 της 12. 9. 1992, σ. 27· (καταργήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 της 28ης Απριλίου 1993).

(3) ΕΕ αριθ. L 102 της 28. 4. 1993, σ. 14.

δ) ανταγωγή·

ε) αίτημα να αναγνωρισθεί ή να εκτελεσθεί δικαστική, διαιτητική ή ισοδύναμη απόφαση, ανεξαρτήτως του τόπου στον οποίο εκδόθηκαν, και να περιβληθεί τον εκτελεστήριο τύπο.

3. Ως «μέτρα που ελήφθησαν σύμφωνα με το ψήφισμα 757(1992) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και συναφή ψηφίσματα»: νοούνται τα μέτρα του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ή τα μέτρα που έχουν λάβει οι Ευρωπαϊκές Κοινότητες ή οποιοδήποτε κράτος, χώρα ή διεθνής οργανισμός, κατ' εφαρμογή των σχετικών αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Ενθών ή σε συσχετισμό ή προς συμμόρφωση μ' αυτές, ή οποιαδήποτε δράση, συμπεριλαμβανομένης και κάθε στρατιωτικής δράσης, την οποία επιτρέπει το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, όσον αφορά τον εμπορικό αποκλεισμό της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβίας και Μαυροβουνίου)·

4. Ως «φυσικό ή νομικό πρόσωπο στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)»: νοούνται:

α) το κράτος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) και κάθε δημόσια αρχή αυτής·

β) τα φυσικά πρόσωπα τα ευρισκόμενα ή διαμένοντα στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)·

γ) τα νομικά πρόσωπα με έδρα ή με κέντρο λήψης αποφάσεων στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)·

δ) τα νομικά πρόσωπα που τελούν υπό τον άμεσο ή έμμεσο έλεγχο ενός ή περισσοτέρων από τα προαναφερόμενα φυσικά ή νομικά πρόσωπα.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 2, πρέπει να θεωρείται επίσης ότι η εκτέλεση σύμβασης ή συναλλαγής έχει επηρεαστεί από τα μέτρα που ελήφθησαν σύμφωνα με το ψήφισμα 757(1992) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και τα συναφή ψηφίσματα, όταν η ύπαρξη ή το περιεχόμενο της αίτησης απορρέει άμεσα ή έμμεσα από τα μέτρα αυτά.

Άρθρο 2

1. Απαγορεύεται η ικανοποίηση ή η λήψη οποιουδήποτε μέτρου για την ικανοποίηση αίτησης που υποβάλλεται από:

α) φυσικό ή νομικό πρόσωπο στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) ή φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο ενεργεί μέσω φυσικού ή νομικού προσώπου στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)·

β) φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ενεργεί, άμεσα ή έμμεσα, για λογαριασμό ή προς όφελος ενός ή περισσοτέρων φυσικών ή νομικών προσώπων στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)·

γ) φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ενεργεί ως εκδοχέας ή που υποβάλλει αίτηση με την κάλυψη ενός ή περισσοτέρων φυσικών ή νομικών προσώπων στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)·

δ) κάθε άλλο πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 9 του ψηφίσματος 757(1992) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών·

ε) κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που υποβάλλει αίτηση η οποία απορρέει από ή έχει σχέση με την εκτέλεση χρηματοπιστωτικής εγγύησης ή αντεγγύησης προς όφελος ενός ή περισσοτέρων από τα προαναφερόμενα φυσικά ή νομικά πρόσωπα

και απορρέει από ή έχει σχέση με σύμβαση ή συναλλαγή, της οποίας η εκτέλεση έχει επηρεαστεί, άμεσα ή έμμεσα, εν όλω ή εν μέρει, από τα μέτρα που ελήφθησαν σύμφωνα με το ψήφισμα 757(1992) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και τα συναφή ψηφίσματα.

2. Η απαγόρευση αυτή ισχύει στο έδαφος της Κοινότητας για τους υπήκοους των κρατών μελών και για τα νομικά πρόσωπα που έχουν καταχωρηθεί στα μητρώα κράτους μέλους ή έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία κράτους μέλους.

Άρθρο 3

Με την επιφύλαξη των μέτρων που ελήφθησαν σύμφωνα με το ψήφισμα 757(1992) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και τα συναφή ψηφίσματα, το άρθρο 2 δεν εφαρμόζεται:

α) για τις αιτήσεις που αφορούν συμβάσεις ή συναλλαγές, εκτός των χρηματοπιστωτικών εγγυήσεων και αντεγγυήσεων, εφόσον τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο αποδεικνύουν ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ότι η αίτηση έχει γίνει δεκτή από τα μέρη πριν από τη λήψη των μέτρων που αποφασίστηκαν σύμφωνα με το ψήφισμα 757(1992) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και τα συναφή ψηφίσματα, και τα μέτρα αυτά δεν επηρέασαν την ύπαρξη ή το περιεχόμενο της αίτησης·

β) για τις αιτήσεις πληρωμής δυνάμει ασφαλιστικής σύμβασης όσον αφορά γεγονός που έλαβε χώρα πριν από τη λήψη των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 2 ή δυνάμει ασφαλιστικής σύμβασης όταν η σύμβαση αυτή έχει δεσμευτική ισχύ δυνάμει του δικαίου ενός κράτους μέλους·

γ) για τις αιτήσεις πληρωμής χρηματικών ποσών που καταβάλλονται σε λογαριασμό δεσμευτικό δυνάμει των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 2, με την προϋπόθεση ότι η πληρωμή αυτή δεν αφορά ποσά που καταβάλλονται ως εγγύηση για τις συμβάσεις που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο·

δ) για τις αιτήσεις που αφορούν συμβάσεις εργασίας οι οποίες διέπονται από το δίκαιο κράτους μέλους·

ε) για τις αιτήσεις που αφορούν πληρωμή για εμπορεύματα, εφόσον τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 2 αποδεικνύουν ενώπιον δικαστηρίου ότι τα εν λόγω εμπορεύματα είχαν εξαχθεί πριν από τη λήψη των μέτρων που αποφασίστηκαν σύμφωνα με το ψήφισμα 757(1992) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και τα συναφή ψηφίσματα και ότι τα μέτρα αυτά δεν επηρέασαν την ύπαρξη ή το περιεχόμενο της αίτησης·

στ) για τις αιτήσεις που αφορούν ποσά, εφόσον τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 2 αποδεικνύουν ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ότι τα εν λόγω ποσά οφείλονται λόγω δανείου που συνήφθη πριν από τη λήψη των μέτρων που αποφασίστηκαν σύμφωνα με το ψήφισμα 757(1992) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και τα συναφή ψηφίσματα και ότι τα μέτρα αυτά δεν επηρέασαν την ύπαρξη ή το περιεχόμενο της αίτησης,

με την προϋπόθεση ότι η αίτηση δεν περιλαμβάνει ποσό, υπό μορφή τόκων, αποζημίωσης ή άλλη, για να αντισταθμιστεί το γεγονός ότι, ως συνέπεια των μέτρων αυτών, η εκτέλεση δεν έγινε σύμφωνα με τους όρους της οικείας σύμβασης ή συναλλαγής.

Άρθρο 4

Κατά τη διαδικασία εξέτασης των αιτήσεων, το βάρος της απόδειξης του ότι η ικανοποίηση της αίτησης δεν απαγορεύεται από το άρθρο 2 φέρει ο επιδιώκων ικανοποίηση της αίτησης αυτής.

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη ορίζουν τις κυρώσεις που πρέπει να επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 6

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.